

Sygn. akt II AKa 139/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSA Zbigniew Kapiński

Sędziowie SA Katarzyna Capałowska (spr.)

SO del. Sławomir Machnio

Protokolant: sekr. sądowy Adriana Hyjek

przy udziale prokuratora Aleksandry Piasta - Pokrzywa

po rozpoznaniu 22 marca 2022r.

sprawy

F. J., syna T. i J. z domu P., urodzonego (...) w Ł.,

oskarżonego z art. czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 43 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 roku Prawo prasowe (Dz. U. z 1984 Nr 5 poz. 24) w zw. z art. 57a § 1 k.k.; z art. 43 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 roku Prawo prasowe (Dz. U. z 1984 Nr 5 poz. 24) w zw. z art. 57a § 1 k.k.; z art. 263 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 26 stycznia 2021 r. sygn. XII K 16/20

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że: uniewinnia F. J. od czynu wymienionego w pkt. I wyroku i kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa, a w konsekwencji uchyla orzeczenie z pkt. II wyroku o nawiazce, nadto uchyla orzeczenie o karze łącznej z pkt. V wyroku;*
- 2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;*
- 3. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 139/21

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 stycznia 2021 r. o sygn. akt XII K 16/20.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.		

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
	<p>Zarzuty prokuratora, jakie zostały przedstawione czynom przypisanym przez Sąd Okręgowy a dotyczącym zarzutów z pkt. I i III aktu oskarżenia:</p> <p>- Rażącej niewspółmierności kary orzeczonej za czyny I i III aktu oskarżenia, wynikającą z zastosowania art. 37a kk na wymierzeniu oskarżonemu F. J., za czyn z art. 43 ustawy z dnia 26.01.1984 r. Prawo prasowe w zw. z art. 57a 1 k.k. — kary 6 miesięcy ograniczenia wolności</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie oraz kary 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie za czyn z art. 263 2 kk, co skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kary rażąco niewspółmiernej w postaci ograniczenia wolności w miejsce przewidzianej przepisami kary pozbawienia wolności, choć chuligański charakter występku z art. 43 ustawy Prawo prasowe, osobiste właściwości oskarżonego, jego postawa i wielokrotna uprzednia karalność przemawiają za orzeczeniem kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok w zakresie czynu z punktu I aktu oskarżenia, a w konsekwencji punktu I i II wyroku Sądu Okręgowego zarzucając:

1. błędne ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę wyroku, dotyczące przyjęcia, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy [w szczególności zeznania bezpośrednich świadków wypowiedzianych przez oskarżonego słów, jak także nagrania wideo ze zgromadzenia], jak także ujawnione na rozprawie okoliczności [kontekst sytuacyjny wypowiedzianych przez oskarżonego słów, dynamiczny charakter zgromadzenia, potencjalnie prowokacyjne zachowanie pokrzywdzonego w miejscu i

czasie zdarzenia, rola, jaką pełnił oskarżony podczas zgromadzenia – (nieformalna ochrona") wskazują, iż oskarżony obejmował umyślnością każde ze znamion zarzucanego mu czynu.

2. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia:

a) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez sąd dowolnej, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny zeznań J. W. i przyjęcie, iż wypowiedzenie przez oskarżonego słowa skierowane były wobec M. R. (1) w celu zmuszenia go do zaniechania interwencji prasowej, podczas gdy wskazane słowa wypowiedziane były - w ocenie - obrońcy nie w celu nakłaniania innej [nieustalonej] osoby do popełnienia czynu zabronionego, lecz stanowiły wyraz negatywnego [wulgarnego] ustosunkowania się przez oskarżonego do obecności M. R. (1) na zgromadzeniu i sposobu przeprowadzenia przez niego interwencji dziennikarskiej.

b) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez sąd dowolnej, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny zeznań J. W. i P. K. i przyjęcie, iż zachowanie pokrzywdzonego M. R. (1) nie było niebezpieczne, podczas gdy powyższe ustalenia nie wynikają z zebranego w sprawie materiału dowodowego [nagrań obrazujących przebieg zgromadzenia z dnia 10 lipca 2017 r., jak także wyjaśnień oskarżonego], zachowanie oskarżonego zaś mogło być potraktowane jako prowokacyjne, co znajduje także oparcie w negatywnej reakcji manifestujących na sposób

prowadzenia przez niego interwencji dziennikarskiej.

c) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez sąd dowolnej, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny zeznań A. M., które zostały przez sąd ocenione jako nacechowane subiektywnie, podczas gdy subiektywna ocena przebiegu zdarzenia z dnia 10 lipca 2017 r. w żadnym wypadku nie deprecjonuje wiarygodności wskazanego świadka, jego zeznania zaś pozostają w korelacji z [wadliwie ocenionym] materiałem dowodowym w postaci nagrania z przebiegu zgromadzenia, jak także zeznaniami P. K., J. W., jak także wyjaśnieniami oskarżonego].

d) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez sąd dowolnej, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny wyjaśnień oskarżonego i uznanie ich za niewiarygodne w zakresie dotyczącym:

oceny zachowania M. R. (2) na zgromadzeniu w dniu 10 lipca 2017 r., podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy [zeznania świadków B. S., K. B., P. K. i J. W.] wskazują na zachowanie pokrzywdzonego o potencjalnym charakterze prowokacyjnym, co mogło uzasadniać negatywne reakcje osób uczestniczących w zgromadzeniu

W celu wypowiedzianych przez oskarżonego słów, które wedle oceny sądu zmierzały do zmuszenia go do zaprzestania wykonywania działalności dziennikarskiej, podczas gdy dokonana przez sąd ocena kontekstu sytuacyjnego [roli, jaką oskarżony pełnił podczas zgromadzenia - tj. pełnienia przez niego funkcji nieformalnej ochrony,

odległości dzielącej oskarżonego i pokrzywdzonego, prowokacyjnego zachowania pokrzywdzonego M. R. (1) pomija jakikolwiek brak zamiaru wywołania przez oskarżonego u

innej, nieustalonej osoby asumptu do popełnienia na szkodę pokrzywdzonego czynu zabronionego, stanowiły bowiem przejaw daleko idącej dezaprobaty

wobec zachowania pokrzywdzonego w trakcie zgromadzenia. Przedstawiona wadliwa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego skutkowałą dokonaniem przez sąd błędnych ustaleń faktycznych w zakresie ustalenia okoliczności faktycznych zdarzenia z dnia 10 lipca 2017 r:

1. przyjęcia, iż zachowanie pokrzywdzonego M. R. (2) nie było prowokacyjne i nie stwarzało ryzyka zakłócenia zgromadzenia;

2. oceny zamiaru zachowania oskarżonego i przyjęcia, iż słowa wypowiedziane przez oskarżonego miały na celu podżeganie innej, nieustalonej osoby stosowania przemocy i zmuszenia pokrzywdzonego M. R. (2) do zaniechania interwencji dziennikarskiej w formie działania umyślnego [zamiaru bezpośredniego kierunkowego], podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy [w szczególności nagrania wideo z przebiegu zgromadzenia, jak także zeznania poszczególnych świadków zdarzenia oraz wyjaśnienia oskarżonego] oraz sam kontekst sytuacyjny zdarzenia nie uzasadniają w żadnym wypadku oceny zachowania oskarżonego, iż działał on umyślnie w zamiarze bezpośrednim

	<p>kierunkowym - tj. chciał, by jego zachowanie, polegające na wypowiedzeniu niecenzuralnych słów [„weź go jebnij”] miało skutkować chęcią dopuszczenia się przez inną, nieustaloną osobę czynu zabronionego na szkodę pokrzywdzonego M. R. (1) i tym samym chęcią, by pokrzywdzony M. R. (1) zaniechał interwencji dziennikarskiej.</p> <p>3. błędnego przyjęcia, iż zachowanie oskarżonego popełnione zostało w warunkach występu chuligańskiego tj. miało ono miejsce bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, przy równoczesnym okazaniu rażącego lekceważenia porządku prawnego, podczas gdy ustalenia poczynione przez sąd w tym zakresie są niezwykle lakoniczne, pomijają bezsporną okoliczność sprzeciwu części zgromadzonych wobec sposobu przeprowadzania przez pokrzywdzonego M. R. (1) interwencji prasowej, prowokacyjnego charakteru zadawanych przez niego pytań, roli oskarżonego na wskazanym zgromadzeniu [pełnienie przez niego funkcji nieformalnej ochrony] oraz ryzyka zakłócenia przez pokrzywdzonego niezakazanego zgromadzenia.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Należy zauważyć, że wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie został zaskarżony przez prokuratora w zakresie:</p> <p>- winy oskarżonego co do czynu wskazanego w pkt II wyroku,</p>		

- w zakresie kary wymierzonej oskarżonemu za czyny w pkt I i III wyroku.

Natomiast zakres zaskarżenia przez obrońcę oskarżonego zawierał czyn opisany w pkt I zaskarżanego wyroku w całości, co za tym niosło objęcie zakresem zaskarżenia orzeczenia dotyczącego nawiązki (pkt II wyroku).

Innymi słowy orzeczenie o winie w zaskarżonym wyroku zostało zaskarżone w odniesieniu do pkt. I i II czynów z aktu oskarżenia. Natomiast orzeczenie o karze – li tylko na niekorzyść – zostało zaskarżone w odniesieniu do czynów z pkt. I i III aktu oskarżenia.

Dodatkowo wniosek o uzasadnienie wyroku prokurator wniósł w zakresie czynu, co do którego orzeczono w postępowaniu odwoławczym zmianę wyroku.

Zarzuty przedstawione przez prokuratora okazały się niezasadne.

W pierwszej kolejności zostaną omówione w odniesieniu do czynu z pkt I aktu oskarżenia zarzuty apelacji obrońcy – jako najdalej idące.

Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy okazały się częściowo zasadne, doprowadziły bowiem do zmiany orzeczenia Sądu I instancji w odniesieniu do punktów I i II wyroku.

W odniesieniu bowiem do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych (zarzut ten okazał się zasadny) Sąd odwoławczy nie tracił z pola widzenia opisu czynu zarzuconego, opisu czynu przypisanego i ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy.

W tym miejscu należy - skoro przedstawiono oskarżonemu zarzut podżegania (nakłaniania) do popełnienia przestępstwa - dokonać analizy opisu czynu zarzuconego i przypisanego w kontekście znamion tego czynu oraz ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego.

Zarówno czyn zarzucony, jak i przypisany operuje pojęciami: chcąc aby inna (zatem kto? -dopisek Sądu Apelacyjnego) nieustalona do tej pory (nadal realizuje się pytanie kto konkretnie? – dopisek Sądu Apelacyjnego) osoba użyła przemocy w postaci uderzenia dziennikarza. Ergo – w opisie czynu mamy do czynienia z konkretną osobą – jakkolwiek nie została ona jednak ustalona.

Natomiast w ustaleniach Sądu Okręgowego odczytujemy: (str. 3 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie) F. J. zaczął wykrzykiwać w stronę osób obok M. R. (1) „weź go jebnij” nakłaniał przy tym każdego ze znajdujących się nieopodal uczestników, by uderzyć M. R. (1). Co istotne ani w czynie zarzuconym ani w czynie przypisanym nie znalazły się personalia konkretnej nakłanianej do przestępstwa osoby (czy inna konkretyzacja tej osoby). Dalej – jeśli Sąd I instancji w swoich ustaleniach opisuje zachowanie J. W. – to jednak w żaden sposób w ustaleniach faktycznych nie dochodzi do wniosku, aby było to zachowanie realizujące okrzyk F. J.. Aktualne jest zatem ustalenie Sądu Okręgowego, iż okrzyk F. J. jest adresowany do osób (z tłumem) znajdujących się nieopodal uczestników.

W tym miejscu należy się odnieść do doktryny i judykatury prawa

karnego (o czym milczą jednakże apelacje prokuratora i obrońcy) w kontekście zarzucanego czynu podżegania z art. 18 §2 kk.

Podżeganie musi być bowiem zindywidualizowane co do określonej osoby lub osób. (por. Mozgawa Marek (red.), Kodeks karny. Komentarz aktualizowany , komentarz do art. 18 kk, LEX/el. 2022, podobnie Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część I. Komentarz do art. 1-52, wyd. V, WK 2016, komentarz do art. 18 kk)

Podżeganie jest to określone zjawisko psychiczne w postaci zamiaru lub decyzji wywołanej w wyniku nakłaniania u bezpośredniego wykonawcy, czy też skutkiem jest dokonanie lub co najmniej usiłowanie popełnienia czynu zabronionego przez bezpośredniego wykonawcę.

Zawraca uwagę, iż niniejszej sprawie nie ustalono bezpośredniego wykonawcy, zatem in concreto nie można było ustalić co miał na celu okrzyk oskarżonego „weź go jebnij”.

Charakter podżegania posiada niewątpliwie charakter skutkowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1982 r. , RW 317/82) . Z uwagi na skutkowy charakter podżegania , którego efektem jest wzbudzenie u osoby nakłanianej decyzji popełnienia czynu zabronionego , nie stanowi podżegania gdy bezpośredni wykonawca np. miał już wcześniej zamiar popełnienia czynu zabronionego lub podjął wcześniej decyzję określonego zachowania. W konkretnej rozpoznawanej sprawie, żaden sprawca czynu w wyniku podżegania nie został ustalony. Nie

można zatem było przeprowadzić egzegezy jak okrzyk oskarżonego miał się do wolitywnej strony działania ewentualnego sprawcy bezpośredniego. Nie można było ustalić roli w czynie J. W. jeśli taka zaistniała, wskazano natomiast w ustaleniach, że zaniechał o nieprzyjaznych zachowań. O innych osobach ustalenia Sądu I instancji milczą. Aktualny pozostaje głos doktryny prawa karnego (Kardas w red. Wróbel), że nakłanianie skierowane być musi do konkretnej osoby lub do zindywidualizowanego kręgu osób (ad certam personam) nie koniecznie znanego podzeganemu z imienia i nazwiska. Postępowanie niniejszej nie wykazało istnienia konkretnej osoby / konkretnych osób, do którego zwracał się F. J. jak i (wobec braku skonkretyzowania tej osoby / tych osób) nie można było ustalić, co miał na celu okrzyk oskarżonego. Język polski bacząc na (gramatykę) tj. koniugację (odmianę czasowników) rozróżnia zwrot „weź” od „weźcie”. Zatem nietrafne są ustalenia, iż F. J. zwracał się do osób z otoczenia M. R. (1). Co więcej nie ustalono osoby, do której mógł się w zindywidualizowany sposób zwracać F. J., wreszcie nie ustalono sfery wolitywnej tej osoby, a finalnie – wobec braku tych ustaleń – ergo nie określono w postępowaniu, co miał na celu okrzyk oskarżonego. Przy czym zaznaczyć należy, iż Sąd Okręgowy skrupulatnie prowadził postępowanie dowodowe i wykorzystał, wszelkie możliwe źródła dowodzenia.

Z tych przyczyn Sąd odwoławczy zmienił orzeczenie Sądu Okręgowego odnośnie czyny

z punktu I aktu oskarżenia, uniewinniając F. J..

Oдноśnie czynu z punktu II aktu oskarżenia Sąd odwoławczy podzielił ustalenia faktyczne i orzeczenie o winie, zarówno wskazane w wyroku Sądu I instancji jak i pisemnych motywach do tego wyroku.

Podobnie w odniesieniu co do orzeczenia Sądu I instancji co do zarzutu z punktu III z aktu oskarżenia (niezaskarżonego przez obrońcę, a zaskarżonego przez prokuratora w zakresie wymierzonej kary) – Sąd odwoławczy podzielił ustalenia Sądu Okręgowego, w szczególności wobec istniejącej w aktach sprawy opinii biegłego z zakresu broni i amunicji, a w konsekwencji wobec ustalenia winy oskarżonego. Ustalenia te jednakże wobec zakresu i kierunku apelacji prokuratora nie podważyły rozważań Sądu Okręgowego co do kary wymierzonej oskarżonemu za czyn z punktu III aktu oskarżenia. W tej mierze argumentacja Sądu Okręgowego okazała się zasadna i zatem – przyjęta przez Sąd odwoławczy jako własna.

Czyniąc powyższe rozważania i konstatacje, odnośnie błędu w ustaleniach faktycznych, ich niekonsekwencje też względem siebie w opisie czynu przypisanego w pkt. I i ustaleniach zawartych w uzasadnieniu Sądu Okręgowego, a także mając na uwadze dyspozycję materialnoprawną z art. 18 §2 kk, należało zmienić pkt. I i II wyroku i uniewinnić oskarżonego w zakresie czynu z pkt. I aktu oskarżenia. Z uwagi na poczynione wyżej uwagi omówienie zarzutów obrońcy w zakresie obrazu prawa procesowego miałyby się

<p>istotą konstatacji zaprezentowanej w powyższym wywodzie uczynionym przez Sad odwoławczy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek obrońcy o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w pkt. I i II okazał się zasadny i uniewinnił oskarżonego od czynu przedstawionego w pkt. I aktu oskarżenia.</p> <p>Wnioski prokuratora o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w zakresie czynu II aktu oskarżenia - zmianę orzeczonej wobec oskarżonego kary za czyny z pkt I i III aktu oskarżenia i orzeczenie wobec F. J. kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy za czyn z pkt. I (z art. 43 ustawy Prawo prasowe w zw. z art. 57a I kk) oraz 1 roku pozbawienia wolności za czyn z pkt III (z art. 263 2 kk) i orzeczenie kary łącznej 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności – okazał się nie zasadne. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Powody uznania za zasadny wniosku apelacji obrońcy oraz stwierdzenia niezasadności wniosków prokuratora – Sąd Apelacyjny przedstawił przy omówieniu zarzutów apelacji.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
--	--

1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu z punktu II aktu oskarżenia oraz skazanie za czyn z punktu III aktu oskarżenia wraz z wymiarem orzeczonej kary.</u>	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Powody utrzymania w mocy wyroku Sądu Okręgowego, zostały podane w części omawiającej zarzuty apelacji.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<i>Punkt I, II i V wyroku Sądu Okręgowego.</i>	
Zwięzłe o powodach zmiany	
Powody zmiany wyroku Sądu Okręgowego, zostały podane w części omawiającej zarzuty apelacji. Ponieważ F. J. został uniewinniony od zarzutu z pkt. I aktu oskarżenia, należało również w konsekwencji uchylić orzeczenie o nawiązce, a nadto uchylić orzeczenie o karze łącznej (z uwagi na brak kar do połączenia).	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
--	--

<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

3	Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, uznając, iż wniosek apelacji obrońcy okazał się zasadny, natomiast apelacja złożona przez urząd prokuratora nie była zasadna.
---	---

7. PODPIS
Sławomir Machnio Katarzyna Capałowska Zbigniew Kapiński

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pkt. I i II wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pkt. I, III , II wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------